

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N^{ro.} 28.

6. Marca 1822.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia d. 25. Lutego. — Jego Cesarzka Mość postanowieniem Swoim z d. 5. Lutego b. r. raczył Doktora Teologii i Profesora Dogmatyki w Uniwersytecie Wiedeńskim, Grzegorza Zieglera mianować Biskupem nowo utworzonego Biskupstwa Tynieckiego w Królestwach Swoich Galicyi i Lodomerji.

Konwencyja

związku z osadzeniem wojskowem Królestwa Obojęt Sycylii; zawarta w Neapolu d. 18. Października 1821 między N. Cesarzem Jego Mością Austriackim i Królem Obojęt Sycylii, za uczestnictwem NN. Cesarza Rossyjskiego i Króla Pruskiego, której ratyfikacya wymienioną została w Neapolu d. 8. Stycznia 1822.

W imię przენajświętszëj i nierozdzielnej Trojcy.

Gdy w skutek postanowienia zapadłego w Lubiannie z d. 2. Lutego 1821, wojsko Austriackie, oddane w imieniu i za wspólnem zobowiązaniem się trzech Dworów Austriackiego, Rossyjskiego i Pruskiego pod rozporządzenie ich Sprzymierzenia, Króla Obojęt Sycylii i począwszy od czasu przejścia przez Północ wojska, na trzechletni czas zająć Królestwa Obojęt Sycylii, kray ten obowiązany jest wspomniane wojsko utrzymywać i gdy wszystko co ma związek z tymczasową rękomynią i zastosowaniem zasad i formy, zachowywanych podczas obsadzenia wojskiem Francji od 1815 do 1819 na mocy ugody między Jego Cesarzką Mością a Królem Obojęt Sycylii za udziałem dworów Rossyjskiego i Pruskiego miało być ustanowionem, zatem wspomnieni Monarchowie w zamiarze załatwienia tego przedmiotu, mianowali do rozpoznania, oznaczenia i podpisania teyże ugody Pełnomocników a mianowicie z jednej strony.

Cesarz Jego Mość Austriacki Adama Hrabie Fiquelmont, Swego rzeczywistego Pod-

komorzego, Kommandora orderu Ces. Leopolda i Kawalera orderu korony żelaznej drugiej klasy i t. d. Swego nadzwyczajnego Posła pełnomocnego Ministra przy Królu Obojęt Sycylii; Cesarz Rossyjski Piótra Oubril, Swego rzeczywistego Radcę Stanu, tudzież nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra przy Królu Obojęt Sycylii, Kawalera orderu S. Anny pierwszëj klasy a S. Włodzimierza klasy trzeciëj, W. Krzyża Kro. Polskiego S. Stanisława pierwszëj klasy i Kawalera orderu S. Jana Jerozolimskiego;

Król Pruski Hrabiego Waldburga Truchses, Swego Jenerała Majora, nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra przy Królu Obojęt Sycylii;

Z drugiej strony Król Obojęt Sycylii Tomasza Somma, Margrabię Circello, Kawalera orderu Król. S. Januaryusza i W. Krzyża orderu zasługi S. Ferdynanda, Kawalera złotego runa, W. Krzyża K. Hiszp. orderu Karola III. i orderu K. Węgiersk. S. Szczepana, Swego Podkomorzego, Jenerała Porucznika, Radcę Stanu upoważnionego do zawiadywania Ministerium spraw Wewnętrznych i t. d., którzy po wymianie swoich Pełnomocnictw w należytej formie sporządzonych, zgadzili się na artykuły następujące:

Art. 1. Ponieważ polityczny Stan Królestwa Obojęt Sycylii nie dozwala jeszcze zmniejszenia wojska osadzającego, iak dalece, to^o zayść może, skoro przywrócony będzie we wszystkich częściach zarząd krain i wojsko Króla Obojęt Sycylii podług wyroku Król. z d. 1. Lipca 1821 przyprawdzone zostanie do oznaczonego stanu, zatem zmniejszenie owo wojska osadzającego może tylko powoli nastąpić, co wykonane być ma w następujących oznaczonych czasach.

Art. 2. Ponieważ przewidzieć można, iż z końcem miesiąca Listopada stosownie do ogłoszonego wyroku Króla Obojęt Sycylii z d. 26. Maia 1821 ustawy organicznej ma być zarząd kraini zaprowadzony, przeto wojsko osadzające w tym czasie 30. Listopada, zmniejszone będzie

dla prowincy z téy strony ciasniny na czterdzieści i dwa tysiące to jest: na trzydzieści pięć tysięcy piechoty a siedem tysięcy jazdy.

Art. 3. Ponieważ Król Sycylijski ugodéa z dnia 22go Maia 1821 względém osadzenia Sycylii zawartéa, obowiézał się zastépić tamée bédéącéa wojska Austriackie, Neapolitańskimi, gdy utworzenie tych tak daleko postépi, że to uczynić można. bédzie, zatem wojska Austriackie opuszczéa wtedy Sycylié i powrócéa do Państw Cesarzkich.

Art. 4. Wojsko zajmujące Sycylié wywédzie powoli z kraju tego, w stosunku posełanych tamée przez Kréla Sycylijskiego nowo utworzonych wojsk a zupełne opuszczenie nastépi, skoro liczba wojska Neapolitańskiego przeznaczona na zastépienie Austriackiego wynosić bédzie pięć lub sześć tysięcy.

We trzy miesiące po wyciągniéniu wojsk Cesarzkich z Sycylii, korpus Austriacki stojécy w Krélestwie Neapolitańskim zmniejszony bédzie ze czterédziestu dwóch tysięcy ludzi na trzydzieści; przyczém zmniejszenie to różnego gatunku broni nastépi w stosunku ich sity.

Art. 5. Skoro wojsko Neapolitańskie — w łącznéie ze trzema pułkami obcémi, które skłédać maé część onégo, — przyprowadzone zostanie do stopnia, oznaczonego wyrokiem Kréla z d. 1. Lipca 1821, wtedy wojsko osadzające wynosić bédzie dwadzieścia pięć tysięcy, iéko ilość najmniejsza, którą wynosić ma osada przez ciąg trzechletni.

(Dokończenie nastépi.)

Wiédomoścéi zagraniczne.

Hiszpania.

Naynowszy Dziennik rozpraw z d. 15. t. m. zawiera nastépujący wyciąg z prywatnego lista pisanégo z Madrytu z d. 4. Lutego. Zestéiamy ciégle w przesileniu. Trzy projekta do ustaw względém prawa petycyjnego, wolności prasy i towarzystw patriotycznych (poréw. 48/25 gazety naszey z d. 27. Lutego) doznały w Stanach nadzwyczajnych oporu, który chociaéż iést dziełem mniejszości lecz takiego zdania sé i stronictwa: commonerséw i republikanéw.

Wielka Brytania i Irlandya.

Z Londynu d. 8. Lutego. — Kréł Jego Mość przyjmował we Srodé adres dziékczynny obudwéch Izb Parlamentu.

W Izbie wyższéy na d. 5. Hrabia Boden czynił wniosek do dziékczynnego dla Kréla adresu, Lord Walsingham wspierał go. — Margrabia Landsdown czynił uwagi nad nie-

ktéremi częścéiami mowy Krélewskéiey. Dotknéł on planu przez Hrabé Liverpoola tutejszym bankierém udzielonego, aby gospodarzém wieksim zaliczyli pięć millionéw w assygnatéch Izby skarbowéy. Plan ten nie iést pézytecznyéw, albowiem gdyby gospodarze wieéscy mogli dać dobre ubezpieczenie, mieliby wszédzie pieniédze, a iést błédnym, poniewéż podług własnych zasad zacnego Hrabé potrzeba zmniejszenia a nie powiékszenia kapitału rolniczégo, albowiem za wiele wydaie ziemia co teéż właśnie rodzi potrzebé. Znaczone zmniejszenie w publicznych wydatkach iést jednémcoby pomédz mogło. Co się dotyczy Irlandyi chwalił wybér Margrabiego Wellesleya na Wice-Kréla. Złe w Irlandyi pochodzi z wielu połączonych przyczyn, a nieobecność właścicieli ani iést jedynéa ani teéż naygłéwniejszéa. Spodziewa się, iż środki maéce byéć przełożéniémi nie bédécy zasadécié jedynéie na nowych ustawach karéjących. Hrabia Liverpool: Jéakéolwiek byéłyby istotnie potrzebne ograniczenia, niétrzeba atéli sédzić, aby przez to zapobiedz można potrzebé włéściana. Zacny Margrabia uwaézał: Zaliczeniem nowego kapitału nie możnéby przynieść ulgi potrzebéie pochodéjący ze znaczény ilości zboéa. Oprécz naturalnego złégo tego rodzaju moée byéć atéli z innych źródeł kunsztéowne, któremu takiémi środkami możnéby bezwétpienia zapobiedz; atéli bezwétpienie i nie z pewném ubezpieczeniem i pod warunkami, iékie objaéni przy w prowadzeniu takowych środków. Pomimo smutnego stanu Irlandyi przedsięwzięta podréż Kréla tamée i zéład zbawienne skutki na kraj spłyéwające sé tylko mniémanéem; nawet szlachécié témeéczny, maéjący dostateczne wiadomości doniéł mu, iż gdyby Kréł ziechał byéć nawet do Limerick byéły tak radoénie przyjęty iéko w Dublinie. Złe owo moée iést w korzeniée bardziej w urzédzenie towarzystw, iéko w kaéde inne połoézenie Państwa lub stosunké między rédzéjącymi a rédzénymi; połoézenie kraju nie iést podobne żadnemu w Europie i takie byéć od wiekéw. Poniewéż przeciwko częścéiom mowy Kréla dotyczéącym się zagranicznych stosunkéw nie byéć zarzétu, przeto w téy mierze nic nienaméienia. — Adres przyjęéto jednomyélnéie.

W Izbie Niészéy zapowiedział na d. 5. P. Bennet, iż skoro Ministrowie wyrékaé słowo: »Subsydia«, uczyni natychmiést wnioések nad okolicznoścéiami zaséłémi przy pogrzebie Krélowéy Jéey Mei. — Sir Robert Wilson przyrzékł, iż na d. 12. wniesie przełoézenie listowania swojego względém oddalenéa go z

wojska, a jeżeli się temu nie sprzeciwi Lord Londonderry uczyni szczególny wniosek, w przeciwnym zaś razie całą rzecz wprowadzi. — Lord Londonderry rzekł: »Nikt nie może żądać od drugiego Członka naprzód, jakiego zdania będzie względem wniosku. — Lord Ebrington zapowiedział wniosek Lorda John Russla mający być wprowadzony po Wielkanocy o reformacie Parlamentu.

Dodatek Sir Fr. Burdetta do adresu dziękczynnego odrzucono 128 głosami przeciwko 58. — P. Hume przedłożył po obszernym wniosku inny, w celu załączenia do adresu pokornego przedstawienia nieodzownej potrzeby niższenia wydatków, — przeciwko temu, gdy powstał Kanclerz Izby Skarbowej odrzucono go 171 głosami przeciwko 89.

Wczoraj przedłożył Margrabia Londonderry względem Irlandyi: 1) Odnowienie aktu dotyczącego się buntów; 2) zawieszenie aktu »*habeas corpus*«, a to na miesiąc sześć tygodni, iż Izba przy końcu posiedzeń środek ten podług potrzeby odwołać lub przedłużyć może. Wice-Król środek ten przedłożył być koniecznym i nieodzownym. Lord wniósł dalej, co do pierwszego projektu bil; ten dał powód do długich rozpraw, do których największy mieli udział Członkowie Irlandzcy i bil popierali; wniosek onego zezwolono 195 głosami przeciwko 68 równie i pierwsze odczytanie utrzymało się 202 głosami przeciwko 44, a drugie bez opozycji, nakoniec przyjęto wytoczenie bilu 142 głosami przeciwko 25. Lord chciał koniecznie, aby bil ten przeszedł wszelkie formalności na tem posiedzeniu, i by jeszcze tego tygodnia mógł być przestany Izbie Wyższej. Lecz Denmann powiedział: iż sprzeciwić się będzie każdej dalszej formalności na mocy prawa służącego każdemu członkowi, dla tego musiał Lord wstrzymać się, aż do dnia dzisiejszego. Na przeczytanie pawtórne bilu o zawieszeniu aktu »*habeas corpus*« zezwolono bez sprzeczki, i obadwa bile rozpoznawano dzisiaj w wydziale.

Gdy akt »*habeas corpus*«, który Angliacy uważają za tarczę wolności osobistej i bezpieczeństwa, jest zawieszony, więc w razie potrzeby można więzić podeyrzane osoby bez przywiedzenia powodów. — Akt o buntach nadał urzędnikom władzę wchodzenia do domów, a gdyby im tego zabraniano, mogą wyłamać drzwi, przetrząść każdą izbę nawet sypialne pokoje kobiet dla przekonania się, czyli spisani na liście policyjny są w domu. Każdy bez wyjątku po zachodzie słońca spotkany na ulicy lub na mieyscu otwartem lub w szynkowni,

mający broń lub amunicyją podlega karze deportacyi na siedem lat do Botany Bay; nie bywa on stawiany przed Sądem przysięgłych, zatem nie mogą o jego winie lub niewinności stanowić, ani też ma prawa bronięcia się lub odwołania.

Francya.

Z Paryża d. 10. Lutego. — Na posiedzeniu wczorayszém trudniła się Izba rozprawami co się dotyczy projektu do ustawy względem Policji nad pismami peryodycznymi. Przeciwni projektowi mówili PP. Ganilh, Darrieu i Bignon; za temże PP. Sirieys de Mirinhac, Jenerał Donnadiou i Bazire. Poczem zabrał P. Benjamin-Constant głos, aby odpowiedział nypierwéy P. Bazire na czyn dotyczący się jego osoby, poczem zajął się rozbiorem projektu, i zbiął takowy iako też dodatki przez Kommissyję przedłożone. Minister Sprawiedliwości wstąpił na mównicę i w mowie mianéy bez przygotowania, którą często przerywały oklaski strony prawéy, przeszedł cztery główne punkta, ustawy będącey w obmowie a podległej rozpoznaniu, i odpowiedział na wszystkie uczynione zarzuty. Rozprawy nad projektem do ustawy skończono w ogólności. W Poniedziałek d. 11. zdawca sprawy (P. Martignac) ma powtórzyć rozprawy, poczem rozpocznie się rozbiór pojedynczych artykułów.

Namienione zatargi w Orleanie zaszyły między stojącym tamże pułkiem Szwajcarskim a przechodzącym pułkiem Francuzkim; lud ujął się za ostatnim i napadł na patrol Szwajcarski ze 25 ludzi złożony. Jenerałowie i Pułkownicy przywrócili atoli spokójność, a dnia następującego wyruszył pułk Francuzki. Raniono 5 lub 6 Szwajcarów a 2 Francuzów.

Rozporządzenie Królewskie nakazuje, aby oprócz niedawno namienionych 40,000 ludzi wszyscy młodzi żołnierze z lat 1819 i 1820 wezwani byli do służby czynnéy.

Inżynierowie trudnią się odnieciakiego czasu zdjęciem planu do warowni mających być rozpoczętemi przed Chaumont (w Departamencie Wyższej Marny.)

Niemcy.

Gazeta Szweryńska wieczorna zawiera: »W dniu 17. Stycznia znaleziona trzy prośby grożące Magistratowi i miastu, podpisane przez mężnego »Romulusa« i »zagniewanego Brutusa.« W dzień potém ogłosił Magistrat wszystkim spokojnym obywatelom i mieszkańcom, że w mieście znajdując się tak zwa-

ni »czarni bracia.« Temu, który wykryje autbra powyżey wymienionego pisma, przyrzeczono 50 talerów. Wezwano żandarmeryę i przedsięwzięto środki, a każdej nocy strzegą bezpieczeństwa Magistratu i miasta 48 obywateli.

Rozkaz Xięcia Heskiego z d. 1. Lutego zamienia Korpus dragonów krajowych na żandarmeryją Xiążęcą.

P r u s s y.

Z Saxonii donoszą z dnia 10. Lutego: »Jednoznaczne wiadomości mówią o znacznym uczeniu rozruchu zaszytym w Halli, gdzie po wielu bezprawiach musiano wezwać wojsko; poczem kilkuset uczniów opuścić miało uniwersytet. Nieznaski między ziomkostwem i chłopowstwem miały być do tego powodem.

Podług wiadomości z Halli, liczba uczniów, którzy w d. 7. Lutego opuścili Uniwersytet wynosi 600, wyszli oni po sporze z kuratorem uniwersytetu, który zalecił był nie dawno zamknąć salę do fechtowania. Droge swoią obrócili ku Lützen. Wojsko różney broni weszło do Halli; patrole z ostremi ładunkami przeciągaia miasto.

R o s s y i a.

Gazeta Petersburgska z d. 24. Stycznia (v. s.) ogłosiła rozkaz dzienny do Korpusu gwardyi, datowany w Petersburgu d. 17. Stycznia r. t. w brzmieniu następującem:

»Wola Cesarza Jmci, powinność każdego Zwierzchnika, w każdym zdarzeniu ochraniać żołnierzy, obowiązują Mię do pieczołowitości o zachowanie zdrowia wojsk mi powierzonych wszczególności zaś wrócić uwagę na ścisłanie nadzwyczajne przepaski w ogólności wszystkich rang niższych, co tak szkodliwy ma wpływ na ich zdrowie i zgubne następstwa; zatym polecam wszystkim dowódcom dywizyi, brygad i pułków, nayılniey dozierać, ażeby pod żadnym pozorem a bardziey ze szczególniejszey chęcią do elegancyi, odtań ludzie nad miarę nie ścisłali się, wrażając im, jak to szkodliwe za sobą pociąga choroby, a razem ich nieiako i szpeci, a zatym i to, że każdy na kogo odzienie jest poszyte i opięte, pewnie też pięknie będzie odzianym i bez zbytecznego ścisłania się pasem. Pragnąc o tēm przekonać się rzeczą samą, kazałem stawić przed sobą na przegląd ludzi, przyodzianych zgodnie z tym, co

wyżey jest napisano, i żądanie Moie wykonane zostało dostatecznie, kiedym znalazł wygodny i elegancyi ubiór, w którym miałem szczęście stawić Cesarzowi Jmci kilku ludzi z rang niższych, i ubranie to zastrzyżyło na potwierdzenie Naywyższe.«

»Przez troskliwe nad tym czuwanie wszystkich naczelników, niewątpliwie osiągniemy cel żądany, i ocalimy zdrowie Nam podległych, a razem wypełnimy naywiększą naszą powinność względem oyczyzny, przez zachowanie żołnierzy nie tylko przez czas służby, ale żeby po ich uwolnieniu z nię, mogli cieszyć się i zdrowiem na łonie swych rodzin, ze słodczyą przypominać o służbie i uwielbiać pieczołowitość zwierzchności, która ich tym pożądanym obdarzyła stanem. Starając się ściśle wykonać w tym wolę Jego Cesarzkiej Mości, podwoimy w niższych rangach gorliwość ku służbie.«

»Koniecznym także znajduię zwrócić uwagę każdego zwierzchnika i na wychodzących w bardzo młodym wieku ze stanu podofficerów, na Officerów, którzy dla niedoświadczenia, a pełni gorliwiy żądzy okazania się regularnymi w służbie, a tym samym i w ubraniu się niekiedy przechodzą miarę i niezwyčajnie się ścisłają, przez co bez wątpienia psują sobie zdrowie na zawsze. A jako obowiązek służby wymaga po każdym zwierzchniku, ażeby podległego sobie, a tym bardziey młodego i bez doświadczenia ieszcze, ochraniać w każdym zdarzeniu, i usposabiać, aby był zdolnym do służby, następnie więc i na zdrowie jego powinna być zwrócona uwaga. Taką pieczołowitością zachowany wielu Officerów w czasie służby, a w następnym czasie zapewnimy ku sobie bez wątpienia ich za to wdzięczność.

»Antentyk podpisał Jenerał kawaleryi Uwarow.«

T u r c y i a.

Dostrzegacz Austriacy z d. 24go Lutego zawiera: Podług listów odebranych z Bukarestu z d. 16. z. m. odebrano tamże wiadomość przez Tatara nadeszłego do Sylistryi, iż los Ali Baszy został rozstrzygnięty. Goniec powracający z Konstantynopola do Sylistryi twierdzi, iż spotkał koło Adryanopola trzech Tatarów, wysłanych przez Churszyd Baszę z uwiadomieniem o tēm zwycięstwie do Stolicy. Udzielone przez nas niedawno wiadomości z Belgradu o losie Alego Baszy zdają się coraz większego nabierać prawdopodobieństwa.